РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (шести състав)

29 януари 2008 година *

По дело T-206/07

Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd, установено във Foshan (Китай), за което се явяват адв. J.-F. Bellis, avocat и г-н G. Vallera, barrister,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явява г-н J.-P. Hix, в качеството на представител, подпомаган първоначално от г-н B. O'Connor, solicitor, и адв. P. Vergano, avocat, впоследствие от г-н O'Connor и г-н E. McGovern, barrister,

ответник,

подпомаган от

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н H. van Vliet и г-жа K. Talabér-Ricz, в качеството им на представители,

* Език на производството: френски.

от

Vale Mill (Rochdale) Ltd, установено в Rochdale (Обединеното кралство),

Pirola SpA, установено в Mapello (Италия),

и

Colombo New Scal SpA, установено в Rovagnate (Италия),

представлявани от адв. G. Berrisch и адв. G. Wolf, avocats,

и от

Италианска република, за която се явява г-н I. Braguglia, в качеството на представител, подпомаган от г-жа W. Ferrante, avvocato dello Stato,

встъпили страни,

с предмет искане за отмяна на Регламент (ЕО) № 452/2007 на Съвета от 23 април 2007 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателното събиране на временното мито, наложено върху вноса на дъски за гладене с произход от Китайската народна република и Украйна (ОВ L 109, стр. 12), в частта, с която се налага антидъмпингово мито върху вноса на дъски за гладене, произведени от жалбоподателя,

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД
НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (шести състав)

състоящ се от: г-н M. Jaeger, изпълняващ длъжността председател, г-н A. W. H. Meij (докладчик) и г-н V. Vadapalas, съдии,

секретар: г-жа K. Pocheć, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 13 декември 2007 г.,

постанови настоящото

Решение

Правна уредба

1 Член 2, параграф 7, буква в), първа алинея, второ тире от Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, 1996 г., стр. 1; Специално издание на български език 2007 г. глава 11, том 12, стр. 223), изменен (наричан по-нататък „основен регламент“), гласи, че заявлението, насочено към получаване на третиране, запазено за предприятия, спрямо които преобладават условията на пазарна икономика, трябва да съдържа достатъчно доказателства, че производителят използва „ясен основен комплект счетоводна документация, която се подлага на независим одит в съответствие с международните счетоводни стандарти и се прилага във всички случаи“.

2 Член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент гласи:

„Определянето дали производителят отговаря на горепосочените критерии се извършва в рамките на три месеца от началото на разследването, след конкретни консултации с консултативния комитет и след като на индустрията на Общността бъде дадена възможност да изрази мнението си. Това определение остава в сила по време на цялото разследване.“

3 Освен това член 20, параграфи 4 и 5 от основния регламент гласи:

„4. Окончателното разгласяване се прави в писмена форма. То се прави, […] във възможно най-кратък срок и обикновено не по-късно от един месец преди вземане на окончателно решение или преди внасяне от страна на Комисията на предложение за окончателни действия в съответствие с член 9. […] Разгласяването не предопределя решенията, които може да бъдат взети от Комисията или Съвета впоследствие, но ако такива решения се основават на други факти и съображения, същите следва да се разгласят във възможно най-кратък срок.

5. Забележки, направени след окончателното разгласяване, се вземат предвид, само когато се получат в рамките на срок, определен от Комисията за всеки конкретен случай, като този срок е най-малко 10 дни, при надлежно отчитане на спешността на случая.“

Обстоятелства, предхождащи спора

4 Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd (наричано по-нататък „жалбоподател“) е дружество, установено във Foshan (Китай), което произвежда и изнася дъски за гладене, по-специално с местоназначение Европейския съюз.

5 На 4 февруари 2006 г. Комисията публикува известие за започване на антидъмпингова процедура във връзка с внос на дъски за гладене с произход от Китайската народна република и Украйна (ОВ C 29, 2006 г., стр. 2).

6 На 23 февруари 2006 г. на основание член 2, параграф 7, буква б) от основния регламент жалбоподателят подава заявление да му се признае статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика. На 3 април 2006 г. жалбоподателят изпраща на Комисията отговорите си на антидъмпинговия въпросник.

7 Проверките относно въпроса дали жалбоподателят може да се ползва със статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, и относно определянето на нормалната стойност на разглежданите продукти на китайския пазар са извършени от Комисията от 20 до 23 юни 2006 г. в седалището на жалбоподателя и на 26 юни 2006 г. в седалището на свързано с жалбоподателя дружество, установено в Хонг Конг.

8 Комисията приема, че жалбоподателят не отговаря на критериите, посочени в член 2, параграф 7, буква в), първа алинея, второ тире от основния регламент, и поради това не може да се ползва със статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, за което го информира с писмо от 11 август 2006 г. Всъщност според Комисията счетоводните документи на жалбоподателя, както и одитните доклади не съответстват на изискванията на международните счетоводни стандарти (International Accounting Standards, наричани по-нататък „МСС“).

9 В отговор жалбоподателят представя на 1 септември 2006 г. становището си. С писмо от 15 септември 2006 г. Комисията отговаря на формулираното от него становище и го информира за решението си да не му предостави статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика.

10 На 30 октомври 2006 г. Комисията приема Регламент (ЕО) № 1620/2006 за налагане на временно антидъмпингово мито за внос на дъски за гладене с произход от Китайската народна република и Украйна (ОВ L 300, стр. 13) (наричан по-нататък „временен регламент“). С този регламент се потвърждава отхвърлянето на заявлението на жалбоподателя за признаване на статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, и се налага временно мито от 18,1 % върху вноса на произведените от него дъски за гладене.

11 На 1 декември 2006 г. жалбоподателят връчва становището си по временния регламент. На 18 януари 2007 г. той представя допълнително становище, отнасящо се изключително до определянето на статута на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика.

12 На 19 януари 2007 г. жалбоподателят излага устно становище по време на изслушване в седалището на Комисията. Впоследствие той ѝ изпраща официална статистика относно месечния китайски внос на продукти от стомана през годините 2004 и 2005.

13 С писмо от 20 февруари 2007 г. Комисията изпраща на жалбоподателя документ, съдържащ обща окончателна информация, както и документ, съдържащ специална информация. В първия документ Комисията съобщава за своето намерение да предостави на жалбоподателя статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика. Всъщност Комисията приема, от една страна, че констатираните на етапа на временните мерки недостатъци в счетоводната практика на предприятието нямат особено отражение върху пренесените в счетоводните сметки финансови резултати, и от друга страна, обстоятелството, че счетоводните сметки са непълни, на първо място, не създава проблем относно сведенията, свързани с продажбите при износ, доколкото Комисията вече е приела тези данни, когато е имала възможност да установи тяхната достоверност, и на второ място, посоченото обстоятелство не е определящо за вътрешните продажби, тъй като същите данни не са достатъчно значими, за да притежават представителност. Комисията също така посочва, че при тези условия нормалната стойност е трябвало да бъде определена въз основа на производствените разходи и че разходите за стомана са били съществен елемент. В това отношение Комисията приема, че официалните

китайски статистически данни относно вноса на стомана, представени в хода на административната процедура, са потвърдили достоверността на счетоводните данни на предприятието във връзка с разходите за стомана и са позволили също изчисляването на нормалната стойност въз основа на образуваната в Китай стойност.

14 С писмо от 2 март 2007 г. лицата, подали жалба за установяване на предполагаем дъмпинг, въз основа на която е образувана антидъмпинговата процедура, изпращат становищата си във връзка с документа от 20 февруари 2007 г., съдържащ обща окончателна информация. Те твърдят, от една страна, че жалбоподателят не отговаря на посочения в член 2, параграф 7, буква в), първа алинея, второ тире от основния регламент критерий и от друга страна, че във всеки случай с последното изречение на член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент не се допуска в хода на процедурата институциите да променят определения статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика.

15 На 6 март 2007 г. консултативният комитет съгласно член 15 от основния регламент (наричан по-нататък „консултативен комитет“) разглежда работния документ, изпратен му от Комисията на 20 февруари 2007 г. Мнозина членове на консултативния комитет оспорват предоставянето на жалбоподателя на статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика.

16 С факс от 23 март 2007 г. Комисията изпраща на жалбоподателя ревизиран документ, съдържащ обща окончателна информация както и ревизиран документ, съдържащ специална информация, в които тя твърди, че е преразгледала своите съображения от 20 февруари 2007 г. относно предоставянето на статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика. Всъщност Комисията приема по-конкретно, че практиката на жалбоподателя, която се състои в компенсиране на приходите и на разходите и в регистриране на сделките за покупко-продажба в счетоводните книги по обобщен начин, което е в противоречие с принципа на текущото начисляване, представлява нарушение на МСС, несъвместимо с посочените в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент изисквания.

17 На 23 март 2007 г. Комисията изпраща също окончателно ревизиран работен документ за консултиране от членовете на консултативния комитет. Този документ е одобрен от последния на 27 март 2007 г. в края на писмената фаза на производството.

18 Предоставеният на жалбоподателя срок за представяне на становище по ревизираните документи, съдържащи обща окончателна информация и специална информация, е определен за 29 март 2007 г. С писмо от 29 март 2007 г. Комисията удължава този срок до 2 април 2007 г. по искане на жалбоподателя и указва на последния, че му е предоставила достъп до преписка без поверителен характер от 27 март 2007 г., като уточнява, че не са били добавени никакви нови данни през предходните две седмици.

19 На 29 март 2007 г. Комисията изпраща до Съвета предложение с окончателните мерки, приети въз основа на ревизирания документ, съдържащ обща окончателна информация. В изложението на мотивите, предхождащи това предложение, се посочва, че по време на заседанието от 6 март 2007 г. държавите-членки са били консултирани в рамките на консултативния комитет.

20 На 2 април 2007 г. жалбоподателят представя своето становище по изпратените му на 23 март 2007 г. документи, които съдържат ревизираната оценка на Комисията. В този контекст жалбоподателят оспорва извода на Комисията, съгласно който той не отговаря на необходимите изисквания за предоставянето на статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, и я моли да не приема тезата на лицата, подали жалба за установяване на предполагаем дъмпинг, според която с последното изречение от член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент се забранява на Комисията да преразглежда първоначалното си решение да не предоставя такъв статут.

21 С писмо от 4 април 2007 г. Комисията отговаря, като потвърждава своите изводи, що се отнася до неизпълнението на необходимите условия за предоставяне на статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика. Освен това тя изтъква, че съдебната практика относно оценяването на заявленията за признаване на статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, не позволява да се извършва повторна преценка на предходните обстоятелства.

22 С писмо от 5 април 2007 г. жалбоподателят моли Комисията да предложи на Съвета окончателни мерки въз основа на документа от 20 февруари 2007 г., съдържащ обща окончателна информация, тъй като според жалбоподателя изводът във връзка със статута на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, е основан на грешка при прилагане на правото.

23 На 23 април 2007 г. Съветът приема Регламент (ЕО) № 452/2007 за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на дъски за гладене с произход от Китайската народна република и Украйна (ОВ L 109, стр. 12) (наричан по-нататък „обжалваният регламент“). С обжалвания регламент се налага окончателно антидъмпингово мито от 18,1 % върху вноса на произведени от жалбоподателя дъски за гладене.

Производство и искания на страните

24 С жалба, подадена на 12 юни 2007 г. в секретариата на Първоинстанционния съд, жалбоподателят завежда настоящото производство по обжалване.

25 С отделен акт, подаден в същия ден, жалбоподателят иска на основание член 76а, параграф 1 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд делото да бъде разгледано по реда на бързото производство.

26 На 10 юли 2007 г. след получаване на становището на Съвета, втори състав на Първоинстанционния съд решава да уважи молбата, делото да се разгледа по реда на бързото производство.

27 В рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник, жалбоподателят и Съвета са поканени да присъстват на 19 юли 2007 г. на неформално заседание със съдията докладчик, за да се разгледат редът и условията за протичане на бързото производство.

28 С актове, подадени в секретариата съответно на 28 август, 5 и 6 септември 2007 г., първо Комисията, а след това дружествата Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA и Colombo New Scal SpA (наричани по-нататък „встъпилите дружества“) и накрая Италианската република молят да встъпят в подкрепа на становището на Съвета.

29 Тъй като разпределението на съдиите в съставите на Първоинстанционния съд е променено, съдията докладчик е включен като председател в шести състав, на който впоследствие е разпределено настоящото дело.

30 С три определения от 3 октомври 2007 г. председателят на шести състав на Първоинстанционния съд приема молбите за встъпване. Освен това в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник, встъпилите страни са приканени да подадат своите писмени становища при встъпване, което те правят в предписания срок.

31 С Решение от 6 декември 2007 г. председателят на Първоинстанционния съд г-н Jaeger е назначен да изпълнява длъжността председател на състав съгласно член 8, трета алинея и член 32, параграф 3 от Процедурния правилник, като замества съдия Чипев, който е възпрепятстван да заседава.

32 Жалбоподателят иска Първоинстанционният съд:

— да отмени обжалвания регламент, с който се налага антидъмпингово мито върху вноса на дъски за гладене, произведени от жалбоподателя,

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

33 Съветът, поддържан от Комисията и встъпилите дружества, иска Първоинстанционният съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

34 Италианската република иска Първоинстанционният съд да отхвърли жалбата.

От правна страна

35 Жалбоподателят изтъква две основания, изведени съответно от грешка при прилагане на правото, и по-специално на член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент и от нарушение на правото на защита и на член 20, параграф 5 от същия регламент.

По първото основание, изведено от грешка при прилагане на правото, и по-специално на член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент

Доводи на страните

36 Жалбоподателят твърди, че единственото обяснение, което се посочва, за да се оправдае внезапната промяна в позицията на Комисията по отношение на предоставянето на статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, се съдържа в писмото от 4 април 2007 г., в което тя потвърждава, че съдебната практика относно разглеждането на заявленията за признаване на такъв статут не позволява да се извършва повторна преценка на предходните обстоятелства. Жалбоподателят отбелязва, че Комисията не обяснява в какво се изразява необосноваността на изводите, изложени в документа, съдържащ обща окончателна информация, и дава да се разбере, че според него изпратеното на Съвета предложение с окончателни мерки били лишено от всякакви мотиви, в разрез с член 253 ЕО.

37 Жалбоподателят припомня, че въпросът дали институциите са оправомощени да изменят определения статут на предприятие съгласно член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент, е разгледан в Решение на Първоинстанционния съд от 14 ноември 2006 г. по дело Nanjing Metalink/Съвет (T-138/02, Recueil, стр. II-4347). Той посочва, че в това решение Първоинстанционният съд е постановил, че ratio legis на последното изречение в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент е да се гарантира обективността при определянето на статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, и да се избегне при изчисляването на дъмпинговия марж разглеждането на този въпрос отделно от разглеждането на неговите последици. По този начин се приемало, че тази разпоредба не допуска институциите да извършват повторна преценка на сведенията, с които вече разполагат при първоначалното определяне на статута на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика. Първоинстанционният съд бил приел обаче, че институциите могат да лишат дадено предприятие от статута на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, ако е видно, че вследствие на промени във фактическата обстановка или на разкриване на нови данни съответното предприятие не отговаря на критериите, за да се ползва с такъв статут.

38 Жалбоподателят поддържа, че правилото, съгласно което с последното изречение от член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент не се допуска институциите повторно да оценяват информацията, с която вече разполагат по време на първоначалното определяне на статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, изисква да е било прието първоначално решение за статута преди определянето на нормалната стойност. Всъщност според него това правило иначе би било лишено от смисъл. В конкретния случай обаче Комисията едновременно, от една страна, изследвала въпроса дали жалбоподателят може да се ползва със статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, и от друга страна, определила нормалната стойност.

39 При тези обстоятелства според жалбоподателя нямало причина да се третира по различен начин въпросът относно неговия статут съгласно член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент и другите аспекти на временното определяне на дъмпинговия марж, които биха могли да бъдат преразгледани в хода на разследването. Поддържаното от Комисията тълкуване на тази разпоредба било също в противоречие с принципа за доброто управление на администрацията, тъй като в резултат на тълкуването Съветът и Комисията наложили окончателни мита, изхождайки от погрешна основа. Доколкото Комисията достигнала до извода, че първоначалното определяне на статута на жалбоподателя не е било обосновано поради причините, изложени в документа от 20 февруари 2007 г., съдържащ обща окончателна информация, тя имала не само правото, но също и задължението да коригира определянето на този статут.

40 Следователно предложението за окончателни мерки се основавало на нарушение на член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент. Тази незаконосъобразност опорочавала също и обжалвания регламент.

41 Съветът и допуснатите да встъпят в подкрепа на неговото становище страни оспорват основателността на настоящето основание.

Съображения на Първоинстанционния съд

42 На първо място следва да се установи дали Комисията повторно е възприела своето предложение от 20 февруари 2007 г., съдържащо се в окончателната информация, с мотива че ѝ е забранено да извършва повторна преценка на предходните обстоятелства.

43 В този смисъл важно е да се изтъкне, че преди всичко в съображения 12—14 от обжалвания регламент Съветът приема следното:

„(12) След налагането на временни мерки китайски производител износител, който е сътрудничил, заявява, че би трябвало да му се предостави статут на дружество, функциониращо в условията на пазарна икономика. Дружеството потвърждава, че счетоводните практики, описани в съображение 25 на временния регламент, довели до решение да не се предостави статут на дружество, действащо при условията на пазарна икономика, на петима китайски производители износители (като за трима от производителите той е бил отхвърлен само поради тази причина), не са от естество да засегнат надеждността на отчетите, които всъщност са пълни и че тези практики не оказват влияние върху определянето на дъмпинговия марж.

(13) В тази връзка следва да се отбележи, че в хода на проверката на място е потвърдено, че тези счетоводни практики, използвани от дружеството, са нарушение в най-чист вид на Международните счетоводни стандарти (МСС), и по-конкретно на МСС № 1 (IAS № 1) и не могат да бъдат приети за незначителни. Няма представени нови доказателства, които са от естество да променят направените до момента разкрития, изложени в съображение 25 от временния регламент.

(14) Поради липсата на други относими и подкрепени с доказателства коментари по въпроса, съображения от 15 до 28 от временния регламент се потвърждават.“

44 От гореизложеното е видно, че в обжалвания регламент отказът да се промени определеният с временния регламент статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, не е мотивиран с пречка за извършване на повторна преценка на предходните обстоятелства, установена в член 2, параграф 7, буква в), последно изречение от основния регламент, а с несъответствие на счетоводството на жалбоподателя с МСС и с липсата на нови данни, които могат за засегнат тази оценка. Следователно отказът е резултат от прилагането на материалните критерии на член 2, параграф 7, буква в), първа алинея, второ тире от този регламент.

45 Следва да се отбележи, че от ревизираните документи, съдържащи окончателна обща информация и специална информация, не става по-ясно, че отказът на Комисията да предложи предоставянето на жалбоподателя на статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, е мотивиран със забраната за извършване на повторна преценка на предходните обстоятелства, след като нейните доводите по този въпрос са изведени предимно от несъвместимостта на счетоводните практики на жалбоподателя с МСС.

46 Както посочва и самият жалбоподател, единственият документ, в който Комисията посочва, че съдебната практика относно определянето на статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, не позволява да се извършва повторна преценка на предходните обстоятелства, е писмото на Комисията от 4 април 2007 г. Всъщност в него тя посочва по-конкретно:

„В становището си от 2 април 2007 г. вашият клиент продължава да излага същите доводи относно отклоненията при водене на счетоводство и тяхното съответствие с МСС или липса на такова, както вече представените преди окончателната информация, а и както добре осъзнавате, съдебната практика, свързана с оценяването на заявленията за признаване на статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, не позволява да се извършва повторна преценка на предходните обстоятелства.“

47 Както е видно от това писмо, Комисията се позовава на съдебната практика, която съдържа забрана за извършване на повторна преценка на предходните обстоятелства с цел отхвърляне на доводите, които жалбоподателят вече е представил преди изпращането на окончателната информация. В отговор на въпрос на Първоинстанционният съд по време на съдебното заседание, Комисията уточнява, без жалбоподателят да оспорва това, че посочените в становището доводи се съдържат в писмото от 1 септември 2006 г., изпратено от жалбоподателя преди първоначалното определяне на статута на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, което определяне е с дата 15 септември 2006 г. и е осъществено с временния регламент.

48 Следва обаче да се отбележи, че в писмото си от 4 април 2007 г. Комисията основава своя отказ да признае статута на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, с това, че в нарушение на МСС в счетоводството на жалбоподателя се пренебрегва счетоводният принцип за текущо начисляване, извършват се компенсации и се отчитат всички сделки заедно, вместо да се посочват поотделно. В това отношение Комисията изтъква, че извършените одитни проверки не са довели до формулиране на някакво становище по този въпрос. Първоинстанционният съд отбелязва, че Комисията е посочила също, че информацията относно цената на стоманата не позволява нова преценка на констатираните пропуски в счетоводството на жалбоподателя.

49 От писмото е видно също, че становището на Комисията, свързано с невъзможността за извършване на повторна преценка на предходните обстоятелства, има второстепенен характер, след като институцията основава своя отказ да предложи предоставянето на статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, с преценката на въпроса дали жалбоподателят отговаря на приложимите материални критерии.

50 Следователно необходимо е да се констатира, че фактически остава недоказано твърдението на жалбоподателя, според което Комисията в конкретния случай дала като основание забраната за извършване на повторна преценка на предходните обстоятелства. Тъй като поради тази причина първото основание не може да бъде прието, следователно обсъждането на тълкуването на последното изречение от член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент и точка 44 от Решение по дело Nanjing Metalink/Съвет, посочено по-горе, е лишено от релевантност.

51 Освен това следва да се уточни, че поставянето под въпрос от жалбоподателя, по време на съдебното заседание, на процеса на вземане на решение, довел до предложението на Комисията, както и до оценката на институциите дали предприятието изпълнява посоченото в член 2, параграф 7, буква в), първа алинея, второ тире от основния регламент условие, не е предназначено да служи като самостоятелно основание за отмяна, предвид обстоятелството, както твърдят Съветът и встъпилите в подкрепа на неговото становище страни, че такова основание би било ново и поради това недопустимо. Всъщност както жалбоподателят потвърждава по време на съдебното заседание, тези доводи целят само да запълнят по същество първото основание.

52 Нещо повече, относно довода на жалбоподателя, според който Комисията не обяснява защо трябва да се считат за необосновани нейните изводи в документа, съдържащ обща окончателна информация, важно е да се изтъкне, че по силата на предвиденото в член 253 ЕО задължение окончателният акт трябва да бъде мотивиран по отношение само на съвкупността от фактически и правни обстоятелства, които са относими с оглед на оценката, на която се подлагат. Задължението за мотивиране няма за цел да обясни как е еволюирала позицията на институцията в хода на административната процедура и следователно не е предназначено да обоснове отклоненията в приетото в окончателния акт решение спрямо временна позиция, изложена в документите, изпратени на заинтересованите страни в хода на тази процедура, за да им позволи да представят техните становища (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 13 юли 2006 г. по дело Impala/Комисия, T-464/04, Recueil, стр. II-2289, точка 285). Следователно това задължение не налага в по-голяма степен на институцията да обяснява в какво се изразява евентуалната несъстоятелност на застъпваната на определен етап от административна процедура позиция.

53 Освен това следва да се изтъкне, че документът, съдържащ окончателна информация, не представлява увреждащ акт или такъв, с който се предоставят права. Както е видно от член 20 от основния регламент, предназначението на този документ е да се изложат в хода на административната процедура основните факти и съображения, въз основа на които Комисията възнамерява да препоръча на институцията окончателните мерки с цел да информира всички

заинтересовани страни за евентуалните решения и да получи техните становища по този въпрос. Тъй като може да бъде изменена в зависимост от получените становища, изложената от Комисията позиция се явява, както твърдят Съветът и Комисията, необходима временно съгласно посоченото в последното изречение на член 20, параграф 4 от основния регламент.

54 Следователно обстоятелството, че в мотивите на обжалвания регламент не се обяснява с какво изводите в документа от 20 февруари 2007 г., съдържащ окончателна обща информация, са необосновани, и фактът, че Комисията не представя обяснение в това отношение, ако предположим че този факт е установен, самите те не са от естество да доведат до незаконосъобразност на обжалвания регламент.

55 Предвид гореизложеното, следва да се отхвърли първото основание.

По второто правно основание, изведено от нарушението на правото на защита и от член 20, параграф 5 от основния регламент

Доводи на страните

56 Жалбоподателят посочва, че от член 20, параграфи 4 и 5 от основния регламент следва, че Комисията трябва да изпрати на заинтересованите страни окончателна информация за основните факти и съображения, въз основа на които се възнамерява да се препоръчат на институцията окончателни мерки, повече от десет дена преди изпращането на предложението с окончателните мерки в Съвета, за да се позволи на страните да формулират техните становища в този минимален срок и на Комисията да ги вземе предвид.

57 Комисията обаче изпраща на Съвета предложението с окончателните мерки въз основа на ревизираната окончателна информация едва шест дена след изпращането на последната на жалбоподателя, без да изчака изтичането на предписания в член 20, параграф 5 от основния регламент десетдневен срок, и четири дена преди предписаната на жалбоподателя дата за подаване на неговото становище.

58 Съветът и допуснатите да встъпят в подкрепа на неговото становище страни оспорват, че правото на защита на жалбоподателя е накърнено. Всъщност след изпращането на ревизирания документ, съдържащ общата окончателна информация, Комисията предоставя на жалбоподателя шестдневен срок след десетте дни, за да представи становището си. При това положение, предвиденият десетдневен срок в член 20, параграф 5 от основния регламент е спазен. Освен това Съветът твърди, че графикът, по който се осъществява изпращането на предложението на Комисията до Съвета, е процедурен въпрос, който не обхваща посочените в член 20, параграф 5 от основния регламент предписания. Така Комисията не била нарушила процедурно задължение.

59 Освен това жалбоподателят не доказал, че неговото становище не било разгледано от Комисията. Съветът изтъква, че жалбоподателят можел да постави на обсъждане въпросите, свързани с констатирани пропуски в счетоводството, по време на проверките на място, както е и направил. Съветът допълва, с подкрепата на Италианската република и на встъпилите дружества, че фактът, че предложението на Комисията е изпратено преди изтичането на определения срок за получаване на становището от жалбоподателя, не доказва, че посоченото становище не е взето предвид, тъй като Комисията може да измени своето предложение, преди то да бъде прието от Съвета, ако тя прецени за необходимо.

60 Накрая Съветът, подкрепен от Италианската република и встъпилите дружества, счита, че жалбоподателят не конкретизирал доводите, които можел да представи и които не били разгледани от Комисията. Встъпилите дружества уточняват, че в писмото си от 2 април 2007 г. жалбоподателят отново повтаря

своите предходни доводи, на които Комисията вече е отговорила. Те приемат следователно, че жалбоподателят не доказва, че изпращането на предложение до Съвета преди изтичането на предписания му вече срок е оказало въздействие върху способността му да организира защитата си.

61 Комисията допълва, че във всеки случай жалбоподателят е имал възможността да се произнесе по въпроса за посочените нередности в неговото счетоводство и да докаже, че той отговаря на критерия, посочен в член 2, параграф 7, буква в), първа алинея, второ тире от основния регламент. Това становище било разгледано и отхвърлено в писмото на Комисията от 15 септември 2006 г., като оценката била впоследствие потвърдена с временния регламент и след което възприета в писмо от 4 април 2007 г., за да бъде отново потвърдена с обжалвания регламент.

62 Според Комисията и встъпилите дружества не е необходимо изпращането на факс от 23 март 2007 г., с който жалбоподателят се информира, че службите на Комисията възнамеряват да направят различно предложение от предвиденото в писмото от 20 февруари 2007 г. пред колегиума на членовете на Комисията, доколкото член 20, параграф 4 в края на основния регламент не предвижда задължението да се информират съответните страни дали взетото решение се основава на факти и съображения, различни от разгласените в окончателната информация. Ревизираните документи, съдържащи обща окончателна информация и специална информация, обаче не съдържат никакъв нов факт или съображение.

Съображения на Първоинстанционния съд

63 Принципът за зачитане на правото на защита е основен принцип на общностното право, по силата на който предприятията, обект на процедура по

разследване, предхождаща приемането на даден антидъмпингов регламент, трябва да могат в хода на административната процедура да изложат ефективно своята гледна точка относно истинността и значимостта на твърдените факти и обстоятелства (вж. Решение на Първоинстанционния съд от 28 октомври 2004 г. по дело Shanghai Teraoka Electronic/Съвет, T-35/01, Recueil, стр. II-3663, точки 288 и 289 и посочената по-горе съдебна практика).

64 Тези изисквания не се прилагат за член 20 от основния регламент, който предвижда в параграф 4 от него, че окончателното разгласяване се прави в писмена форма. Според тази разпоредба, когато приетото окончателно решение се основава на факти и съображения, различни от разгласените съвместно с окончателната информация, „последните трябва да бъдат разгласени във възможно най-кратък срок“. Член 20, параграф 5, от основния регламент конкретизира, че „[з]абележките, направени след окончателното разгласяване се вземат предвид, само когато се получат в рамките на срок, определен от Комисията за всеки конкретен случай, като този срок е най-малко 10 дни, при надлежно отчитане на спешността на случая“.

65 В конкретния случай Съветът твърди, че тази разпоредба не възпрепятства изпращането до Съвета на предложението за окончателните мерки от Комисията преди изтичането на предвидения в член 20, параграф 5 от основния регламент десетдневен срок. В това отношение следва да се изтъкне, че от текста на член 20, параграф 4 от основния регламент ясно е видно, че Комисията е длъжна да съобщи на заинтересованите страни окончателната информация най-късно един месец преди изпращането на предложението за окончателно решение до Съвета. Макар член 20, параграф 5 от основния регламент да не уточнява дали Комисията трябва да изчака изтичането на десетдневния срок, за да изпрати на Съвета своето предложение, тази разпоредба, която се намира непосредствено след параграф 4, не би могла да получи тълкуване, което не е в съответствие с последния. При това положение, необходимо е да се приеме, че изпращането от Комисията на предложението ѝ до Съвета не би могло да се осъществи преди изтичането на предвидения с тази разпоредба десетдневен срок. (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 19 ноември 1998 г. по дело Champion Stationery и др./Съвет, T-147/97, Recueil, стр. II-4137, точки 81—83).

66 Това разрешение се налага освен това, за да се гарантира, че евентуалните становища на заинтересованите страни са действително взети предвид от Комисията преди изпращането на предложението до Съвета. В това отношение доводът на Съвета, който произтича от това, че Комисията може да вземе предвид становището, като измени впоследствие своето предложение пред Съвета, не би могъл да се приеме. Всъщност следва да се изтъкне, че с член 250, параграф 2, ЕО се предоставя на Комисията правомощието да изменя своето предложение до Съвета, за да улесни, при зачитане на общностния интерес, който тя определя, постигането на сближаване на възгледите в рамките на институцията или при необходимост, между различните институции, включени в процеса на вземане на решение (вж. в този смисъл Решение на Съда от 5 октомври 1994 г. по дело Германия/Съвет, C-280/93, Recueil, стр. I-4973, точка 36). Следователно, упражняването на това правомощие е неправилно с оглед на съответното вземане предвид на съответните становища на страните.

67 Освен това следва да се подчертае, че становищата на заинтересованите страни могат да имат важни последици върху съдържанието на окончателния акт. Самият факт, че Съветът вече е бил сезиран с предложение за окончателни мерки, сам по себе си може да повлияе върху последиците, които биха могли да произтекат от тези становища. Така, може само да се изключи възможността за Комисията да изпрати на Съвета своето предложение, преди самото получаване на становищата от заинтересованите страни да навреди на тяхното действително вземане предвид.

68 В конкретния случай следва да се констатира преди всичко, че в противоречие на това, което твърдят встъпилите дружества и Комисията, последната е била длъжна да информира съответните страни за новата позиция, която тя заема, както е изложена в ревизираните документи от 23 март 2007 г., съдържащи обща окончателна и специална информация, доколкото същите съдържат ново или различно съображение по смисъла на член 20, параграф 4 от основния регламент, според което информацията относно цената на вносната стомана не е от естество да измени изводите, които следва да се извлекат от неспазването на МСС от жалбоподателя във връзка с предоставянето на статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика.

69 В това отношение следва да се изтъкне, че тъй като се прави изрично позоваване на „други факти и съображения“, член 20, параграф 4 от основния регламент не утвърждава защитаваната от Комисията теза по време на съдебното заседание, според която само изменение в преценката на фактическите обстоятелства, които са останали непроменени, не налага то да бъде съобщено на заинтересованите страни. Когато преценката на съответните фактически обстоятелства е разгледана за първи път, същата следва да бъде съобщена на заинтересованите страни, за да могат да вземат становище по този въпрос.

70 Първоинстанционният съд отбелязва впоследствие, че е установено, че ревизираният документ, съдържащ обща окончателна информация, и ревизираният документ, съдържащ специална информация, са били съобщени на жалбоподателя на 23 март 2007 г., макар че предложението за окончателните мерки е било изпратено на Съвета на 29 март 2007 г. или шест дена по-късно. Необходимо е да се отбележи при това положение, че Комисията не е спазила изискванията на член 20, параграф 5 от основния регламент.

71 Неспазването обаче на предвидения в член 20, параграф 5 от основния регламент десетдневен срок би могло да доведе до отмяна на обжалвания регламент само доколкото съществува възможност поради тази нередовност административната процедура да доведе до различен резултат, който засяга конкретно правото на защита на жалбоподателя (вж. в този смисъл Решение на Съда от 10 юли 1980 г. по дело Distillers Company/Комисия, 30/78, Recueil, стр. 2229, точка 26 и Решение по дело Shanghai Teraoka Electronic/Съвет, посочено по-горе, точка 331).

72 В това отношение, що се отнася до въпроса за определянето на статута на предприятие, действащо в условията на пазарна икономика, от преписката не е видно, че съобщените на 23 март 2007 г. ревизирани документи, съдържащи обща окончателна и специална информация, представляват нови фактически обстоятелства, които все още не са били доведени до знанието на жалбоподателя. В тези документи Комисията само информира жалбоподателя за нейното намерение да възприеме предишната си позиция и така да запази първоначално приетото на 15 септември 2006 г. решение, приведено в действие с временния регламент.

73 Както Комисията обаче твърди, жалбоподателят е имал възможност да изпрати неговото становище по първоначално определения статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика (вж. точки 9—12 по-горе). Становището на жалбоподателя, което по-конкретно представя информация относно цената на вносната стомана, дори води до това, Комисията да възприеме първоначалното си решение в процедурата по определяне на статута на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика. Следователно, необходимо е да се констатира, че в хода на предходната фаза на административната процедура жалбоподателят вече е имал повод да се произнесе по позицията, представена отново в ревизираните документи от 23 март 2007 г., съдържащи обща окончателна и специална информация.

74 Освен това както Съветът подчертава, жалбоподателят не конкретизира доводите, които той можел да представи при липсата на констатирано процедурно нарушение и които все още били изследвани от Комисията. В това отношение следва да се отбележи, че абстрахирайки се от доводите, свързани с твърдяното прилагане на последното изречение на член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент, от писмото от 2 април 2007 г. не е видно, че жалбоподателят е представил нови доводи в отговор на заетата от Комисията позиция. Всъщност становището на жалбоподателя се концентрира върху значимостта, която следва да се придаде на установените счетоводни нередности, както и изводите, които следва да бъдат извлечени от информацията, свързана с цената на вносната стомана или с въпросите, по отношение на които той вече обстойно е съобщил своята гледна точка.

75 Относно становището в същото писмо, свързано с прилагането на последното изречение на член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент и Решение по дело Nanjing Metalink/Съвет, посочено по-горе, същото във всеки случай не е от естество да влияе върху съдържанието на обжалвания регламент, доколкото както бе установено в рамките на първото основание, отказът да се предостави статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, се основава на прилагането на материалните критерии, съдържащи се в член 2, параграф 7, буква в), първа алинея, второ тире от основния регламент (вж. точки 48 и 49 по-горе).

76 Следователно, трябва да се отбележи, че нарушението на член 20, параграф 5 от основния регламент не е от естество да засегне съдържанието на обжалвания регламент и следователно правото на защита на жалбоподателя. При това положение тази нередовност не би могла да доведе до незаконосъобразност и до отмяна на обжалвания регламент. Следователно второто основание трябва да се отхвърли.

77 Следователно жалбата трябва изцяло да се отхвърли като неоснователна.

По съдебните разноски

78 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Освен това съгласно член 87, параграф 4 от този правилник държавите-членки и институциите, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски.

79 След като жалбоподателят е загубил делото и Съветът и встъпилите дружества са направили искане за осъждането на същия, жалбоподателят трябва да бъде осъден да заплати направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Съвета и от встъпилите дружества. Комисията и Италианската република понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (шести състав)

реши:

1) **Отхвърля жалбата.**

2) **Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd понася направените от него съдебни разноски, както и тези, направени от Съвета, Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA и Colombo New Scal SpA.**

3) **Комисията и Италианската република понасят направените от тях съдебни разноски.**

Jaeger Meij Vadapalas

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 29 януари 2008 година.

Секретар

E. Coulon

Изпълняващ длъжността председател

M. Jaeger